

1.050.000 Θύματα Γενοκτονίας Ποντίων

1.050.000 θύματα Γενοκτονίας Ποντίων

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΟΠΑΛ ΟΣΜΑΝ

Τα οψώνια της αμαρτίας ο θάνατος.

Ευαγγέλιον

Ματαιότης ματαιοτήτων και τα πάντα ματαιότης.

Μη πεποιθήατε επ' άρχοντας, επ' υιούς ανθρώπων,

οις ουκ' έστι σωτηρία. Έστι δίκης οφθαλμός, όστις

τα πάντα εφορά...

Εις την άκραν ενός αποκέντρου κήπου της Αγκύρας περί τα μέσα της νυκτός του Μαΐου του 1922 εκάθητο πάνοπλος ο Τοπάλ-Οσμάν, αμπαρστατούμενος υπό 10 εμπίστων και θαρραλέων οπαδών αυτού. Εταλάνισεν αυτός εαυτόν και είδεν ότι υπήρξε μηδέν. Ως εν καλειδοσκοπίω προήλασαν προ αυτού όλα τα τερατουργήματά του, αι αραί και οιμωγαί των αποθνησκόντων, τα αθώα, άπερ έχυσεν

αίματα, τα δάκρυα. τα θαλερά των γονέων και συζύγων, των παιδών και αδελφών και εγνώρισεν, ότι βραχύς ήτο ο ανθρώπινος βίος και μάλιστα των κακούργων το τέλος φοβερόν και απαίσιον.

Εσκέφθη, ότι αν παρουσιασθή προ της δικαιοσύνης και εκθέση την καθάραν αλήθειαν (του φόνου του βουλευτού Τραπεζούντος Αλή Σουκρή-Βέη), ουδέν σημείον μαρτυρίας είχε και συνεπώς ουδόλος ηδύνατο να βλάβη τον Μουσταφά-Κεμάλ καθότι ο τουρκικός λαός τυφλός ανέκαθεν, τυφλώς λατρεύει και τον άρχοντά του, αδιάφορο αν είναι ούτος κακούργος, τυχοδιώκτης, μέθυσος, γυναικοθήρας, παιδεραστής. Έλαβε το επισκεπτήριο του Κεμάλ και ανέγνωσεν την λέξη «φύγε» , εννόησεν ότι ήτο εν χρυσούν γλυκόπικρον καταπότιον και εγέλασε δια την απιστίαν του.

Το να φύγη ήτο αδύνατον διότι η Άγκυρα πανταχόθεν περιεζώσθη δια στρατευμάτων. Το μόνο σωτήριο έκρινε να κρυφθή, αλλά που; Τις θα ετόλμα να δώση αυτώ φιλοξενίαν; Και που; Εσκέφθη, ότι εις την απόκεντρον χριστιανικήν συνοικίαν ηδύνατο παρά τω εκεί γέροντι Έλληνι εφημερίω να καταφύγη και διασωθή και μετά μυρίων προφυλάξεων έφθασεν εκεί. Εύρε την θύραν ανοικτήν και πριν η ο ιερεύς ερωτήση αυτόν περί της παρουσίας του ήρξατο τον εξής πανηγυρικών: «Πάτερ, είμαι ο Τοπάλ-Οσμάν της Κερασούντος, ο σφαγεύς των εν Πόντο χριστιανών, ως μη ώφελε, πολλούς εφόνευσα, κατεδίωξα, απηγχόνησα, αλλά το Ευαγγέλιον, το ιερόν σας βιβλίον Σας λέγει: αγαπάτε τους εχθρούς ημών και συνεπώς καταδιωκόμενος ζητώ την φιλοξενίαν».

Προθύμως δέχομαι, είπεν ο ιερεύς, αλλά καθ' εκάστην γίνεται εν τω οίκο μου υπό της αστυνομίας, ότι φυλάττω φυγοστράτους συγγενοίς μου. Καλλίτερον είναι εις την απέναντι κατεστραμμένην οικία να εύρητε ασφαλές καταφύγιον. Ουδείς θα υποψιασθή την εκεί παρουσίαν σας. Εγώ αναλαμβάνω την διατροφήν σας. «Έστω» είπεν ο Τοπάλ και κατεφίλισε τας χείρας αυτού με τα δακρύων, ήσαν δάκρυα μετανοίας αλλά κατόπιν εορτής.

Κατέφυγεν λοιπόν εκεί και ωχυρώθη μετά των συνάθλων αυτού. Αλλ' η πόλις ήτο ανάστατος και διαταγαί εδόθησαν ίνα ευρεθή ο κακούργος.

Κακή τη μοίρα του, γυνή τις χωρική, δια φυσικήν ανάγκην μεταβάσα εκεί, τον εγνώρισεν και ειδοποίησε την αρχήν, ήτις διά των οργάνων της περιεκύκλωσεν το κρυσφήγετό του. Πόλεμος φοβερός εγένετο εκεί. Ο Τοπάλ εννοήσας ότι έφθασε το τέλος του, απεφάσισε την εξόντωσιν πλειότερων. Οκτώ στρατιώται εύρον τον θάνατον και τέσσαρες εκ των οπαδών του Οσμάν.

Επί τέλους τολμηρός λοχίας εφύτευσεν εις το στήθος του τέσσαρες σφαίρας και εξήπλωσεν αυτόν. «Άτιμε κόσμε, άτιμε Κεμάλ, εφώνησεν ο Τοπάλ, τοιούτον τέλος εύχομαι και διά σέ» είπε και εξέπνευσεν. Αλλ' η ανθρώπινη δικαιοσύνη δεν περιωρίσθη μέχρι του σημείου τούτου και ο αποφασισθής νόμος έδει να εφαρμοσθή. Ελήφθη το πτώμα του και εκρεμάσθη προ του μεγάρου της Βουλής, ίνα ικανοποιηθή ο λαός της Τραπεζούντος και ίνα επιβραβευθή διά εκατομυριοστήν φοράν το του Ευαγγελίου:

Ότι οι λαβώντες μάχαιραν, εν μάχαιρα απωλούνται.

Περισσότερες εικόνες εδώ ...

Ο θεός ας αναπαύσει τις ψυχές σας.

Πηγή: (Από το υπέροχο βιβλίο του Γεωργίου Θ. Κανδηλάπτη του Κάνεως, Ποντιακά Ιστορικά Ανάλεκτα των εκδόσεων Αδελφών Κυριακίδη. Αναδημοσίευση από την ιστοσελίδα www.e-istoria.com), Αντιστασιακόν Εγκόλπιον

tideon.org

ΠΗΓΗ:<http://thesecretrealtruth.blogspot.com/2019/05/1050000.html?m=1>